

عنوان مقاله:

حکمت در هندسه معرفتی ادیان ابراهیمی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات تقریبی مذاهب اسلامی، دوره 10، شماره 40 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حسین حیدری - دانشیار گروه ادیان دانشگاه کاشان

حسن پاشایی - دانشجوی دکتری عرفان و تصوف دانشگاه ادیان و مذاهب قم

خلاصه مقاله:

تاریخ را می توان تکاپوی بشر برای رسیدن به حکمت دانست. حکمت حلقه اتصال آموزه های همه ادیان است؛ زیرا همگی به درستی یا به خطا، در پی کشف واقعیات، سازگاری و استفاده از آنها در جهت سعادت دیرپای بوده اند. از سوی دیگر، مفهوم حکمت که هردو بعد نظری و عملی مذکور را دربر می گیرد، شامل معارف آسمانی و زمینی است و چونان پلی، معارف آسمانی و زمینی را به یکدیگر پیوند می دهد. این جستار، عمدتاً با استناد به متون مقدس قرآن و عهدین، جایگاه و اهمیت حکمت را در عهدین و قرآن نشان می دهد. در این مقاله همچنین به بیان مرزهای (اشتراک و افتراق) حکمت با عرفان، فلسفه، علم و شریعت از جهات موضوع، غایت و روش پرداخته شده است. مقومات، مقدمات و لوازم نیل به حکمت، به ویژه نقش خوف، محبت، تزکیه و اخلاص نیز مورد بحث قرار گرفته است. پیش نیازی تقوا و خوف، تزکیه و عشق و نیز دیگر اشتراکات بسیار در سه سنت یهودی، مسیحی و اسلامی در همه موارد مذکور، از یافته های این مقاله است.

کلمات کلیدی:

حکمت، قرآن، کتاب مقدس، سلیمان، عرفان، فلسفه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862501>

